

κατέχει. Ἀκόμη λέγει καὶ ὁ / κὺρ Δημήτρης ὁ Νιότης ὁ γαπρὸς τῆς Σπα-
νούδαινας ὅπου ἦτονε καὶ αὐτὸς σύντροφος εἰς τὴν ἴδια / σαῖκα ὅτι πὼς
ἦτανε ἀποφορτωμένοι καὶ ἐστέκασι μόνο διὰ τὰ βόδια ποὺ ἐδέλασι νὰ
/ βάλου μέσα ὁ ἀφέντης ἱερομόναχος Πελεκάνος καὶ ἀφέντης Τζώρτζη
Γριμπιλᾶς καὶ / ἀφέντης Ἀντώνης Παπαδόπουλος τῶν ὁποίω τὸς ἐμήνα
ἀφέντης ὁ Μινῶτος καὶ ἐπρετεστά / ρηζέν τις απομῖρα τοῦ Θεοῦ καὶ
τῆς δικαιοσύνης νὰ φέρου τὰ βούδια διὰ νὰ τὰ παρκάρου / διὰ νὰ μισέ-
ψουσι καὶ αὐτοῖνοι σύρνοντας τὸν καιρὸ δὲν ἐδέλησα νὰ τὰ φέρου ποτὲ
καὶ ἀπὸ λό / γουν τος ἐζημιωθήκαμε. Τοῦτο ὅλο μαρτυρᾶ ὁ ἄνωθεν κὺρ
Δημήτρης εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φό / βο Θεοῦ καὶ ἄλλο δὲν κατέ-
χει.-

/ μάρκος μελισουργὸς ἀντιμάρτιρας κ(αὶ) γιόργις χορεφτῆς ἀντιμάρτι-
ρας κ(αὶ) ἔγραψα / ἐγὼ μάρκος δια λόγου του.

/ Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα

3 - ΓΑΚ. 85, φ. 132β, 23 Ιουλ. 1670

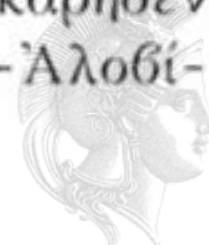
Μαρτυρία (για μεταφόρτωση)

Ευρετήριο, φ. 2α : «Μαρτυρίες διὰ τὸν ἀφέντη τὸ Βαρά Ινη|. Φ. 135»

/ Φ. 135

Εὐγαλμένη

† 1670, ἐν μηνὶ Ἰουλίου 23 ἐν τῇ Ναξιᾷ, τὴν σήμερον ἐδῶ πρεζέντε
εἰς ἐμένα / τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους
καὶ παρακαλετοὺς ἄν / τιμάρτυρες ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Τζουάνες
Δροσᾶς ἀπὸ ἔνστασιν τοῦ / εὐγενῆ ἀφέντη Τζώρτζη Βαράνη μαρτυρᾶ
καὶ λέγει ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ / εἰς φόβο Θεοῦ πὼς κατέχει
βέβαια καὶ σιγοῦρα πὼς ὁ πατὴρ Ἀναστάσης ὁ Κα / λαματιανὸς ἦτονε
ἴδιος νοικοκύρης καὶ караβοκύρης ἀπάνω εἰς τὴ σαῖκα ὁ / ποὺ ἐκαβα-
λίκευε εἰς τὴ Μῆλο ἡλοποὺ τὴν ἐπῆ / ρε ἀπὸ τὸν κα / πετὰ Γενερά / λε. ||
Τοῦτο μαρτυρᾶ ἐνώπιον Θεοῦ πὼς τὸ κατέχει βέβαια καὶ θέλει / γράψει
καὶ ὑπὸ χειρὸς του κάτωθεν εἰς πλεὰ βεβαίωσιν. Ἀκόμη ἐδῶ πρεζέντε
καὶ ὁ μασ / τρο- Ἀλοβίζος ὁ Καλαφάτης μαρτυρᾶ καὶ αὐτὸς καὶ λέγει
ἀπάνω εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβο / Θεοῦ πὼς ὁ ἄνωθε ἀφέντης ὁ
Τζώρτζης ὁ Βαράνης εἵχενε μέσα εἰς τὸ καῖκι τοῦ κα / ραβοκύρη τοῦ
Μανόλη τοῦ Σιγάλα λεγομένου Πεντακλήμα ἓνα βουτζὶ ρύζι καὶ καμπό-
σες / μυλόπετρες, τὸ ὁποῖο καῖκι τοῦ τὸ ἐπήρασι ἐκεῖ εἰς τὴ Μῆλο καὶ
ὥσαν τὸ ἐπήρασι ἦτο / νε ἐκεῖ καὶ ὁ ἄνωθεν πατὴρ Ἀναστάσης μὲ τὴ
σαῖκα του καὶ ἐτρατάρηζε πὼς ἔχει νὰ ῥ / θῇ διὰ τὴ Ναξιᾷ. Ἔτζι ἐπῆγε
ὁ ἀφέντης ὁ Βαράνης καὶ ἐμίλησέν του νὰ τοῦ βάλη τὸ / πραμάν του
μέσα νὰ τοῦ τὸ φέρη διὰ τὴ Ναξιᾷ, ὅμως ἔστειλε τὴ βάρκα του καὶ
ἐπῆρέν / τα ἀπὸ τὸ καῖκι τοῦ καρακύρη τοῦ Μανόλη καὶ ἐμπαρκάρησέν
τα εἰς τὴ σαῖκαν του. / Τοῦτο ὅλο μαρτυρᾶ ὁ ἄνωθεν μαστρο-Ἀλοβί-

ζος διατὶ ἤτονε συντρόφος εἰς τὸ καὶ / κι τοῦ ἄνωθε καρακύρη τοῦ
 Μανόλη καὶ ξεύρει το βέβαια καὶ σιγοῦρα, τὸ ὁποῖο γράμμα / θέλει
 βουλλωθῇ μὲ τὴ βοῦλλα τοῦ ἐκλαμπροτάτου μας ἀφέντη καδῇ Ναξιᾶς
 διὰ νὰ / ἔχη τὸ πλεὰ βέβαιο εἰςὲ ὅποιο κριτήριον ἤθελε πρεξενταριστῇ. -
 / ἐγὼ τζουανες δροσος βεβεονο ος ανοθε
 / αλεβιζωσ μπαμπιας καλαφατις ομωλωγα τιν ανωθε μαρ / τυρια και δια
 να μι κατεχι να γραφι επαρεκαλεσε εμε των π(α)π(α) / Βασιλι σιρηγω
 και εγραφα δια λωγου του.
 / αντονις λορδας εγρικισα τιν ανοθε μαρτιρια απο τους ανοθε/ κε μαρ-
 τιρο ος ανοθες
 / ἐγὼ γιοργις αγγονακις μαρτιροί τι ανοθε μαρτιρια ος εγρικισα απο
 τους ανοθε.

/ Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραφα

4 - ΓΑΚ. 85, φ. 1896, 12 Μαΐου 1671

Ναυλοσύμφωνο

Ευρετήριο, φ.46: «Νολιτζάδος καρακύρη Κωσταντῇ Κυπραίου μὲ τοὺς ἄρχοντες
 Κορονέλλο καὶ / Γριμάλδη. Φ. 196»

/ Φ. 196

Ἐβγαλμένος

† Εἰς δόξα Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀμήν, 1671 / ἐν μηνὶ Μαγί-
 ου 12 εἰς τὸ ἄρ / χοντικὸ τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἀφέντη Μαρκέτου Κορο-
 νέλλου, ἐδῶ παρὼν ὁ αὐτὸς / ἀφέντης Κορονέλλος καὶ ὁ ἐκλαμπρότα-
 τος ἀφέντης Ἀντωνάκης Γριμάλ / δης καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ кара-
 κύρης ὁ Κωσταντῆς Κυπραῖος ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ μισερ / Μιχαλάκης
 Σκλαβοῦνος κανμνοτὰς Θεοῦ θέλοντος τὴν σήμερον τὸν / μπαρὼν ὀλι-
 τζάδο καὶ ναυλῶνου οἱ ἄνω εἰρημένοι δύο ἄρχοντες, ὁ ἀφέν / της Κορο-
 νέλλος καὶ ὁ ἀφέντης Γριμάλδης, τὸ καῖκι τοῦ ἄνωθεν μισερ Μιχαλά /
 κη, ὅπου τὸ καρακυριεύει ὁ ἄνω εἰρημένος καρακύρης Κωνσταντῆς.
 Θεοῦ / θέλοντος διὰ τὴ Σμύρνη καὶ ναυλῶνου το διὰ ρεάλια πενήντα,
 ἡγου Νο 50, / καθὼς ἐσιαστήκασιν ἀνάμεσόν τος οἱ ἄρχοντες καὶ ὁ
 καραβοκύρης καὶ / ὁ μισερ Μιχαλάκης ὁ παρτζινέβελος νὰ τὸ φορτώ-
 σουσιν ὅ,τι πρᾶμα ὁ / ποὺ νὰ θέλουν οἱ αὐτοὶ ἄρχοντες καὶ δίνου[ν]ε
 τῶρι ὁπρὸς τοῦ καρακύρη / τοῦ Κωσταντῆ ρεάλια ἔξε ἦτοι 6 διὰ νὰ
 κάμου κουμπανίες καὶ πη / γαινάμενοι εἰς τὴ Σμύρνη νὰ τὸς ἐδώνουσι
 καὶ τὰ ἀποδέλοιπα ἕως τὸ / ν ἀριθμὸ τῶν μπενήντα ρεαλίω ἡεῖς τέρμε/
 νο ἡμέρες / τρεῖς βγά/ νοντας τὸ / γομάρι, ἢ πρεμετάροντάς ὁ καρακύ-
 ρης ὁ / Κωσταντῆς νὰ ἔχη τὸ καῖκιν του καλὰ σοφιτζέντε καὶ ἡμεῖ καλὰ
 ρεμέτζια / καὶ ναυτολογημένο κατὰ τὴν τάξη, καὶ νὰ μποροῦν ὁ кара-
 κύρης καὶ οἱ συντρόφοι / νὰ βάνου μέσα εἰς τὸ καῖκι ὡς ἑπτὰ καντάρια